

Mavrica neba 2005

Večjezični literarni maraton

Tomaž Šturm

Da lepota in bogastvo izvirata iz raznolikosti, je dokazal tudi drugi večjezični literarni maraton Mavrica neba, ki je potekal 4. junija 2005 v Železnikih.

Pobudo za samo prireditev je dala bosanska pesnica, ki živi v Železnikih, Senada Smajić. Organizirala je prvo prireditev, ki je bila izvedena 18. junija 2004 v gostilni Pr' pujsu in je bila posvečena tudi vstopu Slovenije v Evropsko unijo. Na prvi prireditvi je nastopilo več kot 30 ustvarjalcev iz različnih krajev Slovenije, petčlanska makedonska pevska skupina Pella in kitarist Nejc Škoberne.

Drugi večjezični literarni maraton Mavrica neba sva organizirala Tomaž Šturm in Herman Oblak 4. junija 2005 na Bonceljnovem dvorišču Na plavžu. Prireditev se je začela v zgodnjem popoldnevu s

prihodom udeležencev maratona, tj. avtorjev, ki se ljubiteljsko ali profesionalno ukvarjajo z literaturo. Vseh udeležencev je bilo 30, med njimi tudi osem iz Selške doline. Ko je ura odbila štiri popoldne, se je maraton uradno začel. Najprej smo prisluhnili poeziji Franceta Prešerna, potem pa so se zvrstili avtorji, ki so predstavili svoja dela. Vsakega avtorja smo predstavili v nekaj stavkih, potem pa prisluhnili njegovi besedi. Ko nas je obiskal prvi mrak, smo naredili odmor za večerjo, po njej pa je bil organiziran vodeni ogled muzeja. Z ogledom muzeja smo udeležencem literarnega maratona predstavili zgodovino, lepoto, običaje in posebnosti Železnikov, Selške doline in ljudi, ki tu živijo in ustvarjajo.

Sledil je drugi del maratona, ki se je začel z nastopom dveh članov nekdanje skupine Struna, ki sta nam zaigrala in zapela nekaj makedonskih pesmi in nas zapeljala v lepoto večera, ki je sledil. Avtorji so se zvrstili po zmešanem vrstnem redu in okoli desete ure smo zaključili z uradnim delom maratona. Zaključek smo popestrili s plesalkama z ognjem ter glasbo na didžeridu in džembe. S tem pa se večer še ni zaključil, saj smo bili še vedno željni branja in poslušanja. Prižgali smo sveče in bakle in pod okriljem noči v podaljšanem zaključku poslušali avtorje, ki so se želeli predstaviti še enkrat. Kmalu se je zaslislala pesem, temu je sledil še ples, zaigrale so kitare in prepustili smo se veselju, da smo bili del prireditve, in si obljubili, da se naslednje leto zagotovo spet vidimo.

Večjezični literarni maraton Mavrica neba je namenjen vsem, ki jih zanima pisanje, literatura in druženje v prijetnem okolju. Poudarek pa je v med-

sebojnem spoznavanju avtorjev, izmenjavi izkušenj s pisanjem in sklepanju novih prijateljstev.

Na večjezičnem literarnem maratonu se je do sedaj predstavilo že okoli 50 avtorjev iz cele Slovenije in od drugod. Med udeleženci so bili tudi naslednji avtorji: Neža Maurer (slovenščina), Antonija Baksel Srnel (hrvaščina, kajkavščina, slovenščina), Ljuben Dimkarovski (makedonščina), Elsa Gasparini (italijanščina), Marija Palaković (istrijanščina, italijanščina), Simon Siniša Pešić (srbsščina), Angus Reid (angleščina), Senada Smajić (bosanščina, slovenščina), Jordan Stavrov (srbsščina), Herman Oblak (slovenščina), Tomaž Šturm (slovenščina).

V letu Gospodovem 2006 prirejamo že tretji večjezični literarni maraton Mavrica neba, ki se bo zgodil na Bonceljnovem dvorišču Na plavžu v Železnikih v soboto, 3. junija 2006. Vabimo vse, ki se ljubiteljsko ukvarjajo s pisanjem, naj se nam pridružijo in podelijo svoje misli z nami.

Žarki. Foto: Domen Dolenc

Tomaž Šturm: Izbor pesmi

DEŽ

*Tako rad se potopim v glasbo
v tvoje prelepe oči
v najine nežne besede.*

*A iz nežnih besed se razvijejo
kot kladiva težke obtožbe.
Sprva potihno,
potem vedno glasneje.
Na koncu je le še ploha obtožb
in prestrašene oči.*

*Skušam se izogniti tem naliveom,
a nikoli ne nosim dežnika.*

*Tako rad se potopim v tvoje prelepe oči.
Še zmeraj brez dežnika.*

PRAV POTIHO

*skozi zadnja vrata,
sem se plazil v tvoje srce.*

*Izkopala si moje srce,
ubila oči
in utišala ušesa.*

*Kriče sem zbežal,
saj se jutro še nikoli ni zdelo tako oddaljeno.*

100 \$

*In potem so zacvilile gume,
so žarometi ugasnili,
je planil ogenj.*

*Tvoj obraz v krvi,
roke v molitvi.
Življenje
kot reka odteka.*

*Odpreš oči.
Zadnjič!
Nič solz,
ne bolečine.
Le ljubezen sije.*

*Kot bi mi šepnila:
Ljubim te! z očmi.*

TEMA!!

*Tudi jaz te ljubim,
Ti moja mrtva deklita.*

KOSTI

*Rekla si,
da tako ne gre več,
in mi vrgla sekiro v glavo.*

*Zamahnil sem
in ti s kladivom zdrobil roke.*

*Dovolj bo,
si užaljena odšla
in s sabo odnesla moje kosti.*

MK1

*Ko se senca dotika
igra z oblaki
in vidim zrcalne podobe,
bela senca mi sledi.*

*Ne razumem tvojih besed,
strah me je
in plačujem,
da lahko bežim.
Iščem notranji mir.*

MK2

*Režem skozi zrak in vodo.
Nebo joče
in sanje se mi izmikajo.
Tuji so mi zvoki,
ko možgani spijo.*

*Gledam s tujimi očali,
ko moje telo miruje,
srce pa kar noče tišine.
Je moč izmikanja in ubijanja.*

Naj spijo bogovi!

KRIK VPIJOČEGA

*Ko je gluha noč zaprla svoja krila in
ko je prazen dan obesil sonce v zenit,
sem imel dovolj.*

Zaprli sem svoja čustva.

STOP! TIŠINA!

*Vsi glasovi,
ki so se nakopičili v meni
skozi dneve in leta,
se oglasijo,
ko zaprem oči.
TIŠINA.*

*Vse slike,
ki so se odvrtele
skozi moje življenje,
zaživijo,
ko zaprem oči.
STOP.*

*Ko si iztaknem oči –
STOP! TIŠINA!*